

A.Ü.DTCF. Kütüphanecilik Bölümü Öğrencisi Şengül Akkaya'nın XXVI. Kütüphane Haftasında Yaptığı Konuşma

Sayın Bakanım,

Saygıdeğer büyüklerim ve sevgili arkadaşlarım,

Konuşmama böyle bir fırsat verdikleri için sayın Namık Kemal Zeybek ve diğer yetkililere, şahsım ve arkadaşlarım adına teşekkür ederek başlamak istiyorum. Dileğimiz, bundan sonraki Kütüphane Haftası kutlamalarında da öğrencilere söz hakkı verilmesinin gelenekselleşmesidir.

Kütüphaneler ve Kütüphaneciliğimizin yıllardan beri süre gelen sorunlarını, tekrarlayarak vaktinizi almak istemiyorum. Çünkü aramızda bu sorunlara yabancı olan kimsenin bulunmadığını sanmıyorum. Ancak, üzüldüğümüz konu; herkes tarafından bilinen sorunlara, bulunabilen çözümler yollarının uygulamada gecikmesidir.

Bildiğiniz gibi dünyamız sürekli değişme ve gelişmelere sahne oluyor. Artık, bilginin önemi kavranmış, hayatın ayrılmaz bir parçası olduğu kabul edilmiştir. İçinde bulunduğumuz yılın "Bilgi Yılı" ilan edilmesi bunun en güzel örneğidir. Kuşkusuz ülkemizde de reform denebileceği düzeyde ilerlemeler olmuştur. Avrupa Topluluğu'na girme çabasında olduğumuz günlerde uzun vadeli ancak en karlı yatırım olan bilgi kurumlarındaki gelişmelerin somutlaştığını görmek hepimizi sevindirecektir. Bu ve benzeri ilerlemeler, bilgiye gereksinim duyan insanlara o'nu ulaştıran Kütüphanecileri yakından ilgilendirmektedir. Ülkemizde bilgi sunma çabasında olan kütüphanelerimize personel yetiştirmek üzere Ankara, Hacettepe ve İstanbul Üniversitelerinin üç fakültesinde eğitim verilmektedir. Fakat bu üç bölümde devam eden eğitimin yer yer farklılıklar göstermesi bu konuyla ilgilenen yetkililerimizin mesleğe farklı yaklaşımlarının göstergesi ve bir başka üzüntü kaynağımızdır. İleride atılacağımız mesleğimizin daha çok teknik işlemlere ve insan ilişkilerine dayanması nedeniyle, bizlere verilmekte olan derslerin bu konularda ağırlıklı olması gerekmektedir. İnaniyoruz ki bu durum bizi mesleğimize daha iyi hazırlayacak, daha rahat uyum sağlamamıza neden olacaktır. Yetişmiş kabul edilen ve mezun olan öğrencilerin aldıkları iş alanlarının çeşitliliği de, Kütüphaneciliğin diğer meslek ve bilim alanları arasındaki yerini belirlemek için yeterlidir sanırım. Biraz önce bahsettiğim reform düzeyindeki gelişmelerin mesleğimiz alanında görülmediği sürece de bu çeşitliliğin her geçen gün artacağını düşünüyorum.

Saygıdeğer Konuklar,

Niyetimiz, sorunlara yenilerini eklemek ya da onları deşmek değildir. Ancak, büyük umutlarla geldiğimiz Kütüphanecilik bölümünde ve meslek hayatında karşılaşacağımızı beklediğimiz güçlükler bizleri karamsarlığa itmektir. Öğrenciler olarak, sorunlarımızın ana kaynağını mesleğimizin Kütüphaneciler tarafından dahi yeterince tanınmamasına bağlıyoruz. Her bilim ve meslek alanında olduğu gibi Kütüphanecilikte de önce insan, sonra meslek sevgisi şarttır ve üstelik bu şart bizim mesleğimiz için ilk sırada yer almalıdır. Çünkü bizler toplumun her kesimine hizmet sunmak üzere yetiştiriliyoruz. Diğer bilim ve meslek alanlarına da... Bu yüzden oldukça güç ve önemli bir görev üstleneceğimize inanıyoruz. Yunus Emre'nin "İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir. Sen kendini bilmezsen bu nice okumaktır?" felsefesi biz kütüphanecilik bölümü öğrencilerinin hedeflerini en güzel şekilde ifade etmektedir.

İnaniyoruz ki bu çabalarımız, toplumun mesleğimize bakış açısını değiştirecektir. Çünkü o, alabildiği hizmet ölçüsünde Kütüphanecilik üzerine yorum ve değerlendirmelerde bulunacaktır. Ayrıca hizmet götürdüğümüz kesime temelden bir Kütüphane anlayışı yerleştirilmelidir. Bilindiği gibi kütüphaneler, artık hayatın ayrılmaz bir parçası olan bilgiye erişim yollarıdır. Bu temelden verilmesi gereken duyuşunda, eğitimle başlaması bizlere istediğimiz düzeye gelmede yardımcı olacaktır. Bu konuda şöyle bir önerimiz var : İlkokuldan başlayarak Kütüphanecilik dersleri okul yönetmeliklerinde yer almalıdır. Bu bize daha bilinçli bir

okuyucu kitlesi kazandıracaktır. Bu arada okul kütüphanelerinde tam bir işlerlik kazanması gerekmektedir. Kütüphanesi yeterli hizmet sağlamayan okul tam anlamıyla eğitim vermiyor demektir. Mesleğimizin tanınmasına yardımcı olacak bir başka yol da kitle iletişim araçlarının ve özellikle basının bu konuda duyarlı davranmasıdır.

Bizi düşündüren bir diğer konu, meslek hayatına başladıktan sonra ortaya çıkacağına artık kendimizi alıştırdığımız; maddi yetersizlik. Her zaman olmasa bile ara sıra ne derece önemli olduğu hatırlanan, hiç bir ayırım yapmaksızın herkese hizmet sunan kütüphaneciliğimiz ve çalışanlarına ayrılan ödeneği hepimiz biliyoruz. Bu bizi üzmele kalmıyor, ihtiyacımız olan ve kapatılması gereken Kütüphaneci açığını daha da aralıyor. Oysa yurdumuzda yeterince Kütüphaneciye gereksinim var. Amacımız meslekten ve meslek bilincine sahip kütüphanecilerle hizmetin en iyisini vermektir. Ama Kütüphanelerin topluma ne dereceli faydalı olduğu belirtilirken çalışanlarının da unutulmaması gerektiğini düşünüyoruz.

Sayın Bakanım ve değerli konuklar,

Konuşmama 26. Kütüphane Haftası'nın hayırlı olmasını dileyerek ve öğrencilere söz hakkı verilmesinin gelenekselleşmesi temennimizi tekrarlayarak son veriyorum.

Bütün Kütüphanecilik Bölümü öğrencileri adına saygılar sunarım.